Jászladány, 1914. október 29. – Jászberény, 1989. november 27.

Kisparaszti családban született. Négy polgárit, majd 1932-ben Szarvason kétéves mezőgazdasági szakiskolát végzett, 1943-ban Keszthelyen kétéves tanfolyam befejezése után rét- és legelőmesteri képesítést szerzett. 1928 és 1932 között a mezőhegyesi méntelepen lovászlegény volt, majd három évig Bábolnán dolgozott. 1935-től örökölt földjén gazdálkodott. 1943-ban lett előadó a Földművelésügyi Minisztérium rét- és legelőosztályán. 1935-be lépett be a Független Kisgazdapártba, rövidesen a helyi szervezet titkára lett, részt vett az 1935. és az 1939. évi választási küzdelmekben. 1945. márciusban újjászervezte az FKGP helyi, majd járási szervezetét, részt vett más demokratikus pártok megalakításában is, segítette a helyi földműves-szövetkezet létrehozását. 1945. november 4. és 1953. március 18. között nemzetgyűlési illetve országgyűlési képviselő; előbb az FKGP Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei listájáról, majd 1949. május 15-étől a Magyar Függetlenségi Népfront megyei listáján választották meg. 1946-ban az FKGP képviseletében vett részt a Földművelésügyi Minisztérium B–lista bizottságának munkájában. Beválasztották a Magyar Parasztszövetség Elnöki Tanácsába. 1947 nyarától csatlakozott az új baloldali pártvezetőség irányvonalához. 1948. elejétől a párt Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei szervezetének ügyvezető alelnöke. 1949. január-februárban a kisgazda párttagok politikai múltját vizsgáló ún. vármegyei tisztogató bizottság tagja. 1949 tavaszán három hónapig a Dolgozó Parasztok és Földmunkások országos Szövetsége országos vezetősége tagja. 1952. februárban kinevezték a jászberényi méntelep élére. 1968-tól három évig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium főelőadója az Országos Lótenyésztési Felügyelőségen, 1974-től 1974. évi nyugdíjba vonulásáig szülőhelyi termelőszövetkezetének elnöke volt. 1950 és 1977 között a Szolnok Megyei Tanács tagja volt, 1953-tól tizennégy éven át a Hazafias Népfront jászberényi járási elnöke volt.